

Μ. Ὅπως...

ΑΕΝΑΟΝ
ΧΟΡΟΘΕΑΤΡΟ

Daniel Lommel

2011

Danse des Faunes
Quatuor à cordes.
Dimitrios Mitropoulos

To Mr. and Mrs. William F. Fendley
Very friendly
D. Mitropoulos
1942

Μ. Ὅπως...

ΑΕΝΑΟΝ

ΧΟΡΟΘΕΑΤΡΟ

Daniel Lommel

2011

Danse des Faunes

Quatuor à cordes.

Dimitrios Mitropoulos

To Mr. and Mrs.
William F. Farnberg
very friendly
D. Mitropoulos
1942

Μ. Ὅπως...

ΑΕΝΑΟΝ

ΧΟΡΟΘΕΑΤΡΟ

Daniel Lommel

2011

Danse des Faunes

Quatuor à cordes.

Dimitrios Mitropoulos

To Mr. and Mrs.
William F. Farnberg
Very friendly
D. Mitropoulos
1942

Μ. Ὅπως...

ΑΕΝΑΟΝ

ΧΟΡΟΘΕΑΤΡΟ

Daniel Lommel

2011

Danse des Faunes

Quatuor à cordes.

Dimitrios Mitropoulos

To Mr. and Mrs.
William F. Farnberg
very friendly
D. Mitropoulos
1942

Μ. Ὅπως...

ΑΕΝΑΟΝ
ΧΟΡΟΘΕΑΤΡΟ

Daniel Lommel

2011

Danse des Faunes
Quatuor à cordes.
Dimitrios Mitropoulos

To Mr. and Mrs.
William F. Farnberg
Very friendly
D. Mitropoulos
1942

Μ. Ὅπως...

ΑΕΝΑΟΝ
ΧΟΡΟΘΕΑΤΡΟ

Daniel Lommel

2011

Danse des Faunes
Quatuor à cordes.
Dimitrios Mitropoulos

To Mr. and Mrs.
William F. Farnberg
Very friendly
D. Mitropoulos
1942

Μ. Ὅπως...

ΑΕΝΑΟΝ
ΧΟΡΟΘΕΑΤΡΟ

Daniel Lommel

2011

Danse des Faunes

Quatuor à cordes.

Dimitrios Mitropoulos

To Mr. and Mrs.
William F. Farnberg
Very friendly
D. Mitropoulos
1942

Μ. Ὅπως...

ΑΕΝΑΟΝ
ΧΟΡΟΘΕΑΤΡΟ

Daniel Lommel

2011

Danse des Faunes

Quatuor à cordes.

Dimitrios Mitropoulos

To Mr. and Mrs.
William F. Farnberg
Very friendly
D. Mitropoulos
1942

Μ. Ὅπως...

ΑΕΝΑΟΝ
ΧΟΡΟΘΕΑΤΡΟ

Daniel Lommel

2011

Danse des Faunes

Quatuor à cordes.

Dimitrios Mitropoulos

To Mr. and Mrs.
William F. Farnberg
Very friendly
D. Mitropoulos
1942

Τὸ «ΑΕΝΑΟΝ Χοροθέατρο» θέλει νὰ εὐχαριστήσῃ ὅλους ἐκεί-
νους ποὺ ἔχουν συνεισφέρει στὴν πραγματοποίηση αὐτῶν τῶν
παραστάσεων.

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΓΕΝΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ:

AMBASSADE VAN BELGIË IN GRIEKENLAND
AMBASSADE DE BELGIQUE EN GRÈCE

ΧΟΡΗΓΟΙ:

LARACINE
MUSÉE D'ART BRUT

ΑΕΝΑΟΝ

ΧΟΡΟΘΕΑΤΡΟ

Μ. Όπως...

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΕΣ

Daniel Lommel

ΜΟΥΣΙΚΗ

Gustav Mahler

Δημήτρης Μητρόπουλος

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ

Άνδρέας Κοντέλλης

ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΚΟΣΤΟΥΜΙΩΝ

Έλिसάβετ Καπόγιαννη

Αϊκατερίνη Μαλάτου

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΚΡΙΤΙΚΟΙ τὸν ἐντάσσουν στὸ Πάνθεον τῶν δέκα κορυφαίων χορευτῶν τῆς γενιᾶς του.

Γεννημένος στὸ Παρίσι τὴν 26ῃ Μαρτίου 1943, ὁ Daniel Lommel, ἀφοῦ ἀκολούθησε σπουδές χοροῦ στὴ Σχολὴ Μπαλέτου τῆς Βασιλικῆς Ὁπερας τῆς Λιέγης μὲ τὸν Joseph Lazzini, γίνεται μαθητῆς τῆς Nora Kiss στὸ Παρίσι.

Τὸ 1964, προσλαμβάνεται στὸ Μπαλέτο τοῦ Ἀμβούργου, ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ Peter Djick. Ἐκεῖ ἐρμηνεύει τὰ πιὸ χαρακτηριστικὰ μπαλέτα τοῦ ρεπερτορίου καὶ χορεύει μὲ διακεκριμένους χορευτές, ὅπως οἱ Jacqueline Rayet, Claire Motte, Maria Tallchief, Sonia Arova, Marilyn Burr, πάνω σὲ χορογραφίες τῶν George Balanchine, Roland Petit καὶ Janine Charrat, οἱ ὁποῖοι συνεργάζονταν ἐκείνη τὴν ἐποχὴ μὲ τὴν ὁμάδα ὡς προσκεκλημένοι χορογράφοι.

Στὰ 1967 ἐντάσσεται στὰ (Μπαλέτα τοῦ 20οῦ Αἰῶνα) τοῦ Maurice Béjart. Θὰ παραμείνει ἐκεῖ δεκατρία χρόνια ὡς σολιστ καὶ στὴ συνέχεια ὡς καλλιτεχνικὸς συν-διευθυντής. Στὸ διάστημα αὐτό, χορεύει μὲ τοὺς πιὸ φημισμένους καλλιτέχνες, ὅπως οἱ Jorge Donn, Paolo Bortoluzzi καὶ Suzanne Farrell.

Ἀπὸ τὸ 1975 μέχρι τὸ 1983, ἐρμηνεύει τὸ «Lieder eines fahrenden Gesellen» μὲ τὸν Rudolf Noureyef στὶς μεγαλύτερες σκηνές τῶν Η.Π.Α. καὶ τῆς Εὐρώπης.

Τὸν Αὐγούστο τοῦ 1980, ὁ Daniel Lommel μὲ τὴ συνδρομὴ Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν καὶ προσωποποιήτων ἱδρύει στὴν Ἀθήνα τὸ «ΑΕΝΑΟΝ Χοροθέατρο». Μὲ τὴ συνεργασία τοῦ Μίνωα Βολανάκη πραγματοποιεῖται ἡ πρώτη παράσταση τῆς ομάδας στὸ Θέατρο Βράχων τοῦ Βύρωνα (μετέπειτα Θέατρο Μελίνα Μερκούρη). Ἀπὸ τὸ 1982 μέχρι τὸ 1989, μὲ τὴ θερμὴ ὑποστήριξη τῆς Μελίνας Μερκούρη, τότε Ὑπουργοῦ Πολιτισμοῦ, ὁ Daniel Lommel ἐδραιώνει τὴ χοροθεατρικὴ ομάδα τοῦ ΚΘΒΕ, στὴν Θεσσαλονίκη.

Μέχρι σήμερα, τὸ «ΑΕΝΑΟΝ Χοροθέατρο» ἔχει στὸ ἐνεργητικὸ του μιὰ πλούσια δημιουργικὴ πορεία: πάνω ἀπὸ 60 ἔργα καὶ τουλάχιστον 700 παραστάσεις στὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικόν.

Πάντοτε σὲ ἀναζήτησι νέων ταλαντούχων καλλιτεχνῶν γιὰ τὴν συμμετοχὴ τους στὶς μελλοντικὲς του δημιουργίες, ὁ Daniel Lommel προτείνει μιὰν ἄποψη τοῦ κλασικοῦ σύγχρονου μπαλέτου σὲ συνεχὴ ἀνανέωση.

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (1896-1960) ξεκίνησε τη σταδιοδρομία του ως ταλαντούχος συνθέτης. Αναχωρώντας το καλοκαίρι του 1920 για το εξωτερικό, για να συμπληρώσει, ως υπότροφος του Ώδείου Ἀθηνῶν, τις γνώσεις και την τεχνική του στη μουσική δημιουργία, είχε ήδη συνθέσει μιάν εξαιρετικής ωριμότητας ὄπερα (*Sœur Béatrice*, 1918-20, σέ λιμπρέτο του Maurice Maeterlinck), ἓνα ἐντυπωσιακὸ συμφωνικὸ ποίημα (*Ταφή*, 1915, πάνω σε μιὰ ἰδέα τοῦ Victor Hugo) καὶ πολλὰ μικρότερα ἔργα (για πιάνο, για βιολί καὶ πιάνο, για φωνή καὶ πιάνο). Στις ἀρχές τοῦ 1915, ὁ δεκαεννιάχρονος τότε μαθητὴς τοῦ Ώδείου προσέθετε ἓναν ἀκόμη τίτλο στὸν πενιχρότατο κατάλογο τῶν ἑλληνικῶν ἔργων για κουαρτέτο ἐγχόρδων: Ὁ Χορὸς τῶν Φαύνων (*Danse des Faunes*, με τὸν ἐναλλακτικὸ, ἐπίσης γαλλικὸ τίτλο, *Danse des Satyres*) δὲν ἦταν ὡστόσο μιὰ σύνθεση «ἀπόλυτης μουσικῆς», ὅπως ἦταν κατὰ κανόνα τὰ πολυάριθμα ἔργα τῶν θεμελιωτῶν τοῦ εἴδους – Haydn, Mozart, Beethoven, Schubert: ἦταν μᾶλλον ἡ μουσικὴ ἀποτύπωση ἑνὸς παγανιστικοῦ μπαλέτου τεσσάρων Σατύρων τῆς ἑλληνικῆς μυθολογίας, εἰδωμένου μετὰ τὴ νεοκλασικὴ ματιὰ τοῦ γαλλικοῦ ἱμπρεσιονισμοῦ, ὅπως προδίδουν οἱ περιγραφικὲς φράσεις, γραμμένες ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ συνθέτη σὲ διάσπαρτα σημεῖα τῆς παρτιτούρας. Τὸ ἔργο

αὐτό, πού «ἀναστήθηκε» τὸ 1994 χάρις σὲ μιὰ συναυλία τοῦ «Νεοελληνικοῦ Κουαρτέτου» στὸ Μιλάνο, ἐνσωματώθηκε πρόσφατα στὸ ρεπερτόριο τοῦ Κουαρτέτου Ἑγχόρδων τοῦ Ἰονίου Πανεπιστημίου, μιὰ ἡχογράφηση τοῦ ὁποίου χρησιμοποιοῦνταν γιὰ τὴν παρούσα χορογραφία.

Ἡ ἐπιθυμία νὰ γνωρίσει τὰ καινούργια μουσικὰ ρεύματα ὁδήγησε τὸν Μητρόπουλο ἀπὸ τὶς Βρυξέλλες στὸ Βερολίνο, ὅπου ἦρθε σὲ ἄμεση ἐπαφὴ μὲ τὰ κορυφαῖα ἐπιτεύγματα τοῦ μουσικοῦ μοντερνισμοῦ, τὰ ρηξικέλευθα δημιουργήματα τοῦ Skriabin, τοῦ Schönberg, τοῦ Berg, τοῦ Stravinsky, τοῦ Bartók. Γεμάτος νέες μουσικὲς ἐμπειρίες, ὁ νεαρὸς Ἕλληνας ἐπέστρεψε στὴν πατρίδα του τὸ καλοκαίρι τοῦ 1924 καὶ συνέθεσε, σὲ διάστημα μιᾶς πενταετίας, μιὰ σειρὰ πρωτοποριακῶν ἔργων πού ἀξιοποιοῦσαν τὸ σύνολο, σχεδόν, τῶν νεότατων τεχνικῶν τῆς ἐποχῆς (μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τό, πρωτοεμφανιζόμενο στὴν Ἑλλάδα, δωδεκάφθοργο σύστημα), ἀλλὰ καὶ μερικὲς ἐξαιρετικὰ πρωτότυπες ιδέες τοῦ ἴδιου τοῦ Μητρόπουλου. Στὴ σειρὰ αὐτὴ ἀνήκει ὁ κύκλος τῶν καθαφικῶν μελοποιήσεων μὲ τίτλο *14 Invenzioni* (1925), δέκα ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἐξέδωσε ὁ συνθέτης, ὑπὸ τὸν γαλλικὸ τίτλο *10 Inventions*. Ὁλόκληρος ὁ κύκλος ἐκδόθηκε πρόσφατα ἀπὸ τὸ Ἰόνιο Πανεπιστήμιο καὶ παρουσιάστηκε σὲ ἐπανειλημμένες συναυλίες (μὲ πρώτη ἐκτέλεση στὸ Μέγαρο Μουσικῆς Ἀθηνῶν) ἀπὸ τὴ μεσόφωνο Ἀγγελικὴ Καθαρίου καὶ τὸν πιανίστα Θεόδωρὸ Τζοβανάκη, σὲ μιὰ ἡχογράφηση τῶν ὁποίων στηρίχθηκε ἡ παρούσα χορογραφία.

Κατὰ τὴ διαμονή του στὸ Βερολίνο ὁ Μητρόπουλος ἀπασχολήθηκε ἐπαγγελματικὰ μὲ τὴ μουσικὴ ἐρμηνεία. Ἡ διεύθυνση ὀρχήστρας, τὴν ὁποία ξεκίνησε ἐκεῖ ὡς βοηθὸς τοῦ Erich Kleiber, ὑπῆρξε καὶ ἡ κυριότερη ἐπαγγελματικὴ του ἀπασχόληση μὲ τὴν ἐπιστροφή του στὴν Ἑλλάδα. Ὁ γεωμετρικὰ αὐξανόμενος ἀριθμὸς τῶν προσκλήσεων ἀπὸ μεγάλες ξένες ὀρχήστρες, πού ἄρχισε νὰ δέχεται μετὰ τὸ 1930, εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τὴ σταδιακὴ ἀναγνώρισή του ἔξω ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ σύνορα καὶ τὴν τελικὴ μετεγκατάστασή του στὶς Η.Π.Α., στὸ τέλος τῆς δεκαετίας. Τὶς Συμφωνίες τοῦ Mahler, τὶς ὁποῖες γνώρισε στὸ Βερολίνο καὶ ἄρχισε νὰ παρουσιάζει στὴν Ἀθήνα ἤδη ἀπὸ τὸ 1925, ἦταν ἐκεῖνος πού, μὲ ὑπομονὴ καὶ ἀφοσίωση, οὐσιαστικὰ τὶς κατέστησε δημοφιλεῖς στὸ ἀμερικανικὸ κοινό.

Ὁ θάνατος βρῆκε τὸν Μη-
τρόπουλο στὸ πόντιουμ τῆς ὁρ-
χήστρας τῆς Σκάλας τοῦ Μιλά-
νου (2.11.1960), κατὰ τὴ διάρ-
κεια μιᾶς δοκιμῆς τῆς 3ης Συμ-
φωνίας (συγκεκριμένα τοῦ
«Adagietto») τοῦ Mahler. Λίγους
μῆνες νωρίτερα (26.5.1960), ὁ
Ἑλληνας κορυφαῖος μουσικὸς
ἔγραφε – ὅχι χωρὶς κάποιο ἄδι-
όρατο χιοῦμορ – στὴν Καίτη
Κατσογιάννη: «Ἐγὶνα κορυ-
φαῖος εἰδικὸς μαλεριστὴς καὶ θὰ
διευθύνω Mahler παντοῦ, στὸ
Salzburg, στὴν Κολωνία, στὴ

Βιέννη καὶ στὴν Ἰταλία. Καὶ αὐτὸ ἀλήθεια δὲν εἶναι διόλου
δυσάρεστο, ἐπειδὴ εἶναι συνθέτης ποὺ παρέχει τόσες εὐκαι-
ρίες νὰ δείξει τὴν τέχνη του ἕνας μαέστρος καὶ φυσικὰ αὐτὸ
καθιστᾷ τὸ πρᾶγμα πρὸ εὐχάριστο». *Ἦταν μὲ ἀπὸ τίς τελευ-
ταῖες ἐκμυστηρεύσεις ἑνὸς πολυτάλαντου καὶ πολυσχιδοῦς
θεράποντα τῆς Τέχνης τῶν Ἦχων ὁ ὁποῖος σταμάτησε νὰ
συνθέτει δική του μουσική, γιὰ νὰ γίνει ὁ ἀφοσιωμένος ἐρμη-
νευτὴς τῆς μουσικῆς τῶν ἄλλων.

ΧΑΡΗΣ ΞΑΝΘΟΥΔΑΚΗΣ

*Ἡ μοῖρα τοῦ Μητρόπουλου ἦταν, θαρρῶ, μοναδική στὰ χρο-
νικά τοῦ νέου Ἑλληνισμοῦ καὶ δὲν μᾶς ἀφήνει πολὺ περιθώριο
γιὰ τὴ συνηθισμένη ἀδιαφορία μας.*

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΕΦΕΡΗΣ

44

Le thème principale qui revient, mais il est détruit par l'agitation

Des danseurs Femmes qui sont presque ivres !!!

Μ. ὅπως...

Φόρος τιμῆς γιὰ τὰ 100 χρόνια ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ *Gustav Mahler*
καὶ τὰ 50 χρόνια ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ *Δημήτρη Μητρόπουλου*

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΔΥΟ ΑΝΔΡΕΣ ὑπάρχει ἓνα νεῦμα ποὺ τοὺς ἐνώνει στὸν θάνατο, ἐκεῖνο τοῦ διευθυντῆ ὀρχήστρας. Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι καὶ οἱ δύο ὑπῆρξαν ἐξαίρετοι συνθέτες, ὁ Μητρόπουλος ἀπεβίωσε ὑπερωπώντας τὴ μουσικὴ τοῦ Mahler. Τὸ συμβὰν ἐτοῦτο μὲ ὁδήγησε νὰ φανταστῶ αὐτὴν τὴν παρὰ-σταση.

Οἱ 10 *Invenzioni* τοῦ Μητρόπουλου σὲ ποίηση Κ.Π. Καβάφη, καθὼς καὶ ἀποσπάσματα τοῦ τελευταίου μέρους τῆς 3ης *Συμφωνίας* τοῦ Mahler, «Ὅ,τι μοῦ λέει ἡ Ἀγάπη», καθορίζουν ἔτσι μιὰ παράξενη μαρτυρία δύο ἀνθρώπων στὴν ἀναζήτησι τοῦ Ἀπόλυτου...

1. *La Danse des Faunes*, κουαρτέτο ἐγχόρδων
ΜΟΥΣΙΚΗ: Δημήτρη Μητρόπουλος

Δήμητρα Ἀντωνάκη, Ἑλένα Κέκου, Νάνσυ Νεράντζη,
Αὐγὴ Παναγιωτοπούλου

2. «Adagietto»
5η *Συμφωνία*, μέρος IV
ΜΟΥΣΙΚΗ: Gustav Mahler

Κώστας Παπαματθεάκης, Θανάσης Σολωμὸς

3. «Ὅ,τι μοῦ λέει ἡ Ἀγάπη»
3η *Συμφωνία*, μέρος VI
ΜΟΥΣΙΚΗ: Gustav Mahler

Δήμητρα Ἀντωνάκη, Ἀγγελὰ Πατσέλη

4. 10 *Invenzioni*, γιὰ φωνὴ καὶ πιάνο,
σὲ ποίηση Κ.Π. Καβάφη (1, 2, 3)
ΜΟΥΣΙΚΗ: Δημήτρη Μητρόπουλος
«Μακρὰ» - «Νὰ μείνει» - «Γιὰ νὰ ῥθουν»
Κώστας Παπαματθεάκης, Θανάσης Σολωμὸς

5. «Ὅ,τι μοῦ λέει ἡ Ἀγάπη»

3η Συμφωνία, μέρος VI

ΜΟΥΣΙΚΗ: Gustav Mahler

Ἑλένα Κοντογόννη, Αὐγὴ Παναγιωτοπούλου,

Βιβὴ Σταμούλη, Ἀριάδνη Φιλιππάκη

6. 10 *Invenzioni*, γιὰ φωνὴ καὶ πιάνο,

σὲ ποίηση Κ.Π. Καβάφη (4, 5, 6)

ΜΟΥΣΙΚΗ: Δημήτρης Μητρόπουλος

«Τὸ διπλανὸ τραπέζι» - «Μέρες τοῦ 1903» - «Γκρίζα»

Κώστας Παπαματθεάκης, Θανάσης Σολωμὸς

7. «Ὅ,τι μοῦ λέει ἡ Ἀγάπη»

3η Συμφωνία, μέρος VI

ΜΟΥΣΙΚΗ: Gustav Mahler

Ἑλένα Κέκου, Νάνσυ Νεράντζη, Ἀγγέλα Πατσέλη,

Αὐγὴ Παναγιωτοπούλου, Ἀριάδνη Φιλιππάκη

8. 10 *Invenzioni*, γιὰ φωνὴ καὶ πιάνο,

σὲ ποίηση Κ.Π. Καβάφη (7, 8, 9, 10)

ΜΟΥΣΙΚΗ: Δημήτρης Μητρόπουλος

«Ἐν τῇ ὁδῷ» - «Ὁ ἥλιος τοῦ ἀπογεύματος» -

«Ἔτσι πολὺ ἀτένισα» - «Ἐπῆγα»

Κώστας Παπαματθεάκης, Θανάσης Σολωμὸς

9. «Ὅ,τι μοῦ λέει ἡ Ἀγάπη»

3η Συμφωνία, μέρος VI

ΜΟΥΣΙΚΗ: Gustav Mahler

Δήμητρα Ἀντωνάκη, Ἑλένα Κέκου, Ἑλένα Κοντογόννη,

Νάνσυ Νεράντζη, Ἀγγέλα Πατσέλη, Αὐγὴ Παναγιωτοπούλου,

Βιβὴ Σταμούλη, Ἀριάδνη Φιλιππάκη

ΕΙΜΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΗΣ τὴν καταγωγὴν, ἀλλὰ ἐγεννήθηκα στὴν Ἀλεξάνδρεια – σ' ἓνα σπίτι τῆς ὁδοῦ Σερίφ· μικρὸς πολὺ ἔφυγα, καὶ ἀρκετὸ μέρος τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας τὸ πέρασα στὴν Ἀγγλία. Κατόπιν ἐπισκέφθην τὴν χώραν αὐτὴν μεγάλως, ἀλλὰ γιὰ μικρὸν χρονικὸν διάστημα. Διέμεινα καὶ στὴ Γαλλία. Στὴν ἐφηβικὴν μου ἡλικίαν κατοίκησα ὑπὲρ τὰ δύο ἔτη στὴν Κωνσταντινούπολη. Στὴν Ἑλλάδα εἶναι πολλὰ χρόνια πού δὲν ἐπῆγα. Ἡ τελευταία μου ἐργασία ἦταν ὑπαλλήλου εἰς ἓνα κυβερνητικὸν γραφεῖον ἐξαρτώμενον ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Δημοσίων Ἔργων τῆς Αἰγύπτου. Ξέρω Ἀγγλικά, Γαλλικά καὶ ὀλίγα Ἰταλικά.

Κ.Π. ΚΑΒΑΦΗΣ

Θὰ ἐκπλαγεῖτε τώρα πὺν εἶχα στὴν ἐκλογὴ μου τῶν τραγουδιῶν σας μὰ παρ' ὅλους τοὺς φόβους πὺν εἶχα, ἡ μουσικὴ εἶναι τόσο ταιριαστὴ σ' αὐτοῦ τοῦ εἶδους τὸ μέτρο καὶ τὴν ἀτμόσφαιρα πὺν σᾶς θεδαιῶ ἄρесе καὶ στοὺς πιὸ ἠθικολήπτους ἀνθρώπους.

Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
(Ἐπιστολὴ στὸν Καβάφη)

ΤΟ 2011 ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ 100 ΧΡΟΝΙΑ από τὸν θάνατο τοῦ Βιεννέζου συνθέτη καὶ μαέστρου Gustav Mahler, ἑνὸς ἐκ τῶν σημαντικότερων ὑστερο-ρομαντικῶν συνθετῶν, παρότι κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ζωῆς του ἡ μουσικὴ του δὲν ἔγινε πλήρως ἀποδεκτὴ ἀπὸ τὸ μουσικὸ κατεστημένο τῆς Βιέννης. Γνωστὸς γιὰ τὴν ἀκρίβεια, τὸ δυναμισμό καὶ τὴν ἐκφραστικότητα του ὡς μαέστρος, ὁ Mahler διηύθυνε τὶς πιὸ γνωστὲς ὀρχήστρες, ἀπὸ τὴν Ὁπερα τῆς Βιέννης μέχρι τὴ Μετροπόλιταν καὶ τὴ Φιλαρμονικὴ τῆς Νέας Ὑόρκης. Χρόνο γιὰ σύνθεση εἶχε μόνο τὰ καλοκαίρια, στὴ διάρκεια τῶν ὁποίων ὅλοκληρώσε 9 συμφωνίες, ἀφήνοντας μιὰ 10η ἡμιτελῆ, καὶ 5 κύκλους συμφωνικῶν τραγουδιῶν. Ἡ ζωὴ του σηματοδεύτηκε ἀπὸ τραγικὰ γεγονότα, ἔχασε τὴν κόρη ποὺ ἀπέκτησε μὲ τὴν Alma Mahler σὲ ἡλικία 4 χρόνων, μόλις εἶχε ὀλοκληρώσει τὸν κύκλο *Τραγούδια γιὰ τὰ νεκρὰ παιδιά*. Ὁ ἴδιος πέθανε πρόωρα σὲ ἡλικία 50 ἐτῶν.

ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΔΙΛΗΜΜΑ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιλογὴ τῶν ἐρμηνευτῶν· καὶ αὐτὸ συμβαίνει γιὰ πολλοὺς λόγους ποὺ δὲν ἔχουν πάντα σχέση μετὰξὺ τους. Συχνὰ εἶναι θέμα διαθεσιμότητας, ἡμερομηνιῶν, δοκιμῶν ποὺ τὶς περισσότερες φορὲς χρειάζεται νὰ τὶς μοιράζονται οἱ διάφορες ὁμάδες, μιὰ στιγμή μάλιστα ποὺ πρέπει νὰ δουλεύουν ὅλες συγχρόνως. Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, ὑπάρχει καὶ κάτι ἄλλο ποὺ εἶναι τὸ πιὸ σημαντικό· τὸ ζήτημα τῆς ἐπιλογῆς τῶν ρόλων καὶ τῶν προσώπων, στὸ ὁποῖο ἔρχονται νὰ προστεθοῦν οἱ ἐκάστοτε οἰκονομικὲς δυνατότητες...

Ἡ βοήθεια στὶς ὁμάδες γιὰ τὸ φεστιβάλ τῶν χορογράφων δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ συνίσταται σὲ μιὰ ἐπιχορήγηση, ἀλλὰ νὰ ἔχει τὴ μορφή ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὶς παράπλευρες κοινωνικὲς ὑποχρεώσεις καὶ φόρους... Διότι αὐτὰ τὰ κόστη ἀποθαρρύνουν πολλοὺς δημιουργοὺς, ἐνῶ συχνὰ ὠθοῦν σὲ ἀμφίβολες πρακτικὲς ἀναφορικὰ μὲ τὸ μέλλον τοῦ ἐπαγγέλματος.

Ὅφειλω νὰ πῶ ὅτι προσπαθῶ νὰ συμμορφωθῶ ὅσο καλύτερα μπορῶ στὴ νομικὴ πραγματικότητα, ὥστόσο βλέπω μὲ ἀπόγνωση τοὺς καλλιτεχνικοὺς περιορισμοὺς ποὺ μοῦ ἐπιβάλλουν αὐτὲς οἱ ἀπαιτήσεις. Μοῦ ἀρέσει νὰ δουλεύω μὲ αὐστηρὴ πειθαρχία, στὸ πλαίσιο τοῦ ἀνθρωπίνως δυνατοῦ, ὅλοι ὅμως αὐτοὶ οἱ ἐξωτερικοὶ ἐξαναγκασμοὶ κάνουν τὸν προγραμματισμὸ τῆς δουλειᾶς μας νὰ μοιάζει διάτρητος. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ καλλιτέχνες ἐπιλέγουν συνειδητὰ τὴν φτώχεια, μὲ μόνον ὁδηγὸ τὸν πόθο νὰ θρῖσκονται ἐπὶ σκηνῆς· δὲν προβάλλουμε ποτὲ ἀρκετὰ τοὺς γεμάτους θυσίες μῆνες ποὺ ὑπομένουν αὐτοὶ οἱ νέοι ἄνθρωποι, γιὰ μιὰ ζωὴ ποὺ ξέρουν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ πὼς εἶναι προορισμένη νὰ παραμείνει σὲ ἓνα εἶδος ἀνωνυμίας...

Ὑστερα ἀπὸ τριάντα χρόνια ἐμπειρίας, μπορῶ λοιπὸν νὰ μιλήσω γιὰ ἓνα εἶδος ὑποχρεωτικῆς ἐθελοντικῆς προσφορᾶς, τὴν εὐτυχία μερικῶν στιγμῶν γιὰ μιὰ δουλειὰ ποὺ πολὺ λίγο γίνεται σεβαστὴ. Θέλω νὰ εὐχαριστήσω, κι ὄχι μόνον λεκτικὰ, ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους ποὺ μοῦ ἔδειξαν ἐμπιστοσύνη τόσα χρόνια καὶ πού, δίχως νὰ ὑπολογίζουν τοὺς πόνους καὶ τὶς θυσίες τους, δημιούργησαν τὴν δυνατότητα νὰ σᾶς παρουσιάσουμε τὴ δουλειά μας.

Δ. ΑΝΤΩΝΑΚΗ

Θ. ΣΟΛΩΜΟΣ

Ε. ΚΟΝΤΟΓΟΝΗ

Ν. ΝΕΡΑΝΤΖΗ

Α. ΠΑΤΣΕΛΗ

Β. ΣΤΑΜΟΥΛΗ

Κ. ΠΑΠΑΜΑΤΘΕΑΚΗΣ

Α. ΦΙΛΙΠΠΑΚΗ

Ε. ΚΕΚΟΥ

Α. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ο ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΝΤΕΛΛΗΣ γεννήθηκε στην Αθήνα τὸ 1966. Σπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν Ἀθηνῶν (1984-1990), μὲ καθηγητὴ τὸν Π. Τέση.

Τὸ 1993 πῆρε τριετὴ ὑποτροφία τοῦ Ι.Κ.Υ. γιὰ ἐκπόνηση ζωγραφικοῦ ἔργου στὴν Ἑλλάδα. Μετὰ ἀπὸ τετραετὴ ὑποτροφία τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἔκανε Master in Fine Arts στὸ Middlesex University τοῦ Λονδίνου (1999-2000), μὲ καθηγητὲς τοὺς John Thompson καὶ Jim Mooney.

Ἔχει πάρει μέρος σὲ ὁμαδικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἑλλάδα καὶ στὴν Ἀγγλία.

Ἐκθέτει ἀτομικὰ ἀπὸ τὸ 1991 στὶς γκαλερί Νέες Μορφές, Ἔκφραση, ΜΟΝΟΧΩΡΟ, Κύκλος (Μύκονος), Ἄννη Μπάλτα (Θεσσαλονίκη), Ζουμπουλάκη, ΟΠΥΣ 39 (Λευκωσία), Μεταμόρφωση (Θεσσαλονίκη), Arts.a... (Κέα), Δημοτικὴ Πινακοθήκη (Μύκονος), Παντελίδειος (Μύρινα Λήμνου) καὶ ἔχει κάνει μιὰ ἀναδρομικὴ ἐκθεση στὴν Πινακοθήκη Σύγχρονης Βαλκανικῆς Τέχνης (Κοντιὰ Λήμνου).

AENAON Χοροθέατρο
Artemisίου 10, 104 35 Athens
T: +30 210 345 28 38
contact@aenaon.eu

www.aenaon.eu

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΖΕΦΗ ΜΠΑΡΤΖΩΚΑ
ΖΕΦΗ ΡΩΜΑΙΟΥ
ΝΙΚΟΣ ΚΕΡΜΕΚΕΡΗΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ
ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΕΡΡΙΚΟΥ

ΒΟΗΘΟΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΣ
ΑΓΓΕΛΑ ΠΑΤΣΕΛΗ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
ΖΕΦΗ ΡΩΜΑΙΟΥ

ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΚΟΣΤΟΥΜΙΩΝ
ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΚΑΠΟΓΙΑΝΝΗ
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΑΛΑΤΟΥ

